

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta umění a architektury

Umělec-kurátor-prostředník mezi umělcem a veřejností

Diplomová práce

Studijní program: N8208 - Design

Studijní obor: 8206T123 - Design prostředí

Autor práce: **BcA. Pavla Zemanová**

Vedoucí práce: doc. Jan Stolín, M.A.

Liberec 2019

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména §60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

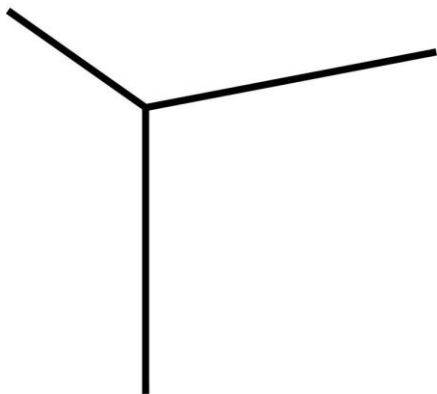
Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

PODĚKOVÁNÍ

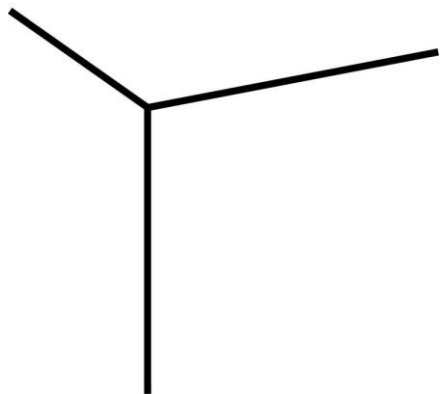
Velice děkuji vedoucímu mé diplomové práce doc. Janu Stolinovi, M.A. za cenné rady při zpracování. Dále děkuji MgA. Richardovi Loskotovi za veškerou pomoc, rady a spolupráci během studií v jeho ateliéru. Bylo to pro mě velmi inspirující období, které mě mnohému naučilo. Taktéž děkuji některým studentům a kantorům, kteří mi byli nápomocni při instalacích a dalších pracích spojených s galerií.

ABSTRAKT

Diplomová práce popisuje kurátorskou činnost, výstavní prostory a kulturní situaci především v Liberci. **Hlavním cílem diplomové práce je obhájit roční existenci studentské Galerie Stěna a pozice jejího kurátora, s čímž souvisí organizování výstav, propagace, instalace, deinstalace a jiné. Dalším cílem je snaha bořit hranice nejen mezi jednotlivými obory naší fakulty, ale i jinými fakultami a městem Liberec.**

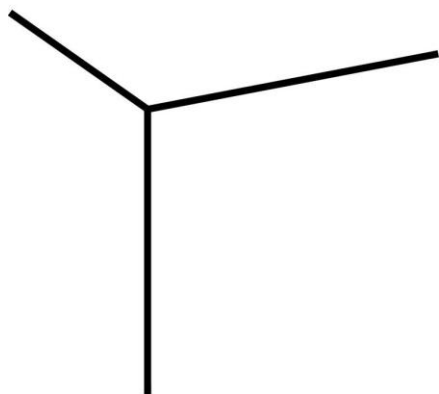
Klíčová slova: kurátor, výstavní prostory, galerie, výstavy, kurátorská činnost, umění

ABSTRACT

The diploma thesis describes curatorial activity, the exhibition spaces and a cultural situation, especially in Liberec. **The main goal of this diploma thesis is to vindicate the yearly existence of the student gallery Stěna, and also the position of its curator, which is related to organising the exhibitions, promotion, installing and uninstalling and so on. Another aim is to try to break the boundaries not just between the courses of our faculty, but also between other faculties and the town of Liberec.**

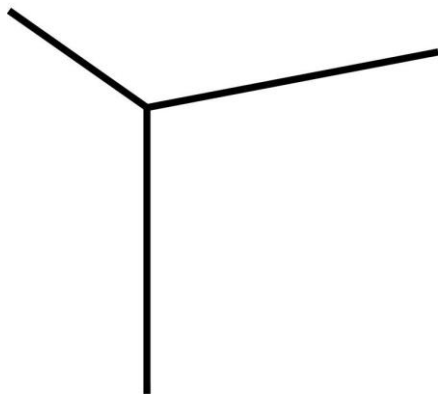
Keywords: curator, exhibition spaces, gallery, exhibitions, curatorial activity, art

OBSAH

OBSAH	3
1 ÚVOD	5
1.1 VOLBA TÉMATU	5
1.2 CÍL DIPLOMOVÉ PRÁCE	5
2 KURÁTOR	7
2.1 KDO JE KURÁTOR?	7
2.2 HISTORIE KURÁTORSTVÍ	8
2.3 TYPOLOGIE KURÁTORŮ	8
2.4 PŘÍKLADY ZNÁMÝCH KURÁTORŮ	9
2.5 MŮJ NÁZOR NA KURÁTORSKOU ČINNOST	11
3 VÝSTAVNÍ PROSTORY A VÝSTAVY	15
3.1 VÝSTAVY A VÝSTAVNÍ PROSTORY, KTERÉ MĚ INSPIROVALY	15
3.2 LIBERECKÉ VÝSTAVNÍ PROSTORY	22
3.3 STUDENTSKÉ GALERIE	32
3.4 MÉ VÝSTAVNÍ PROSTORY	33
3.5 POROVNÁNÍ SITUACE PŘED A PO ROCE 1989 A SE ZAHRANIČÍM	40
4 GALERIE STĚNA	42

4.1	VZNIK.....	42
4.2	KONCEPT	43
4.3	LOGO	44
4.4	VÝSTAVY	44
4.5	BUDOUCNOST A PERSPEKTIVA	54
4.6	MERCH, PROPAGACE, SNAHA O DOTACE A PRŮZKUM	54
5	ZÁVĚR	62
6	ZDROJE.....	63
6.1	SEZNAM CITOVANÉ LITERATURY	63
6.2	BIBLIOGRAFIE	63
6.3	SEZNAM ODKAZŮ.....	64
6.4	SEZNAM OBRÁZKŮ	65
6.5	ODKAZY POUŽITÝCH FOTOGRAFIÍ	67

1 ÚVOD

1.1 VOLBA TÉMATU

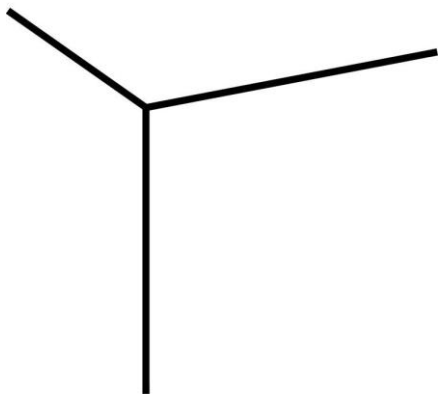
Umělec-kurátor-prostředník mezi umělcem a veřejností ve spojitosti s mou diplomovou prací obhájí pozici kurátora v rámci studentské Galerie Stěna. Objasňuje studentskou iniciativu podporovat a zviditelňovat studenty a absolventy uměleckých oborů a jejich fakultu. Snaží se bořit hranice mezi jednotlivými obory, fakultami a městem Liberec. Propojovat více oblastí umění. Umožnit studentům vystavovat a prezentovat svá díla.

1.2 CÍL DIPLOMOVÉ PRÁCE

Cílem teoretické části je představit pojem kurátor, kulturní situaci v Liberci a jeho blízkém okolí, studentské galerie a naší Galerii Stěna. Její roční existenci v ateliéru Karla Hubáčka na FUA TUL. Výstavní počiny a přesahy. Snahy o zviditelnění fakulty, jednotlivých oborů a jejich studentů a absolventů. Propojování se s ostatními uměleckými školami a městem.

Cílem praktické části je prezentace roční kurátorské činnosti Galerie Stěna a její poslední stěžejní vernisáže v tomto školním roce, která má představit retrospektivní výstavu. Divák zde bude moci zhlédnout střípky z doposud realizovaných výstavních projektů studentů a souběžně v kampusu TUL poběží výstava, která má být prvním krůčkem k expandaci směrem do města. Tyto dvě současně běžící výstavy budou součástí týdenního festivalu současného umění Art Week Liberec 2019. Do praktické části bych zařadila i snahy o získání dotací, například: Rozjezdy od T-mobile, START-UP TUL a Fond kultury-

Kulturní projekty na území města Liberec. Zlepšení propagace formou oslovení nejrozličnějších kulturních propagátorů jako například: Jizerské ticho, Živá kultura-živý Liberec, Jsem z Liberce a v neposlední řadě Artmap. Dále tvorba webových stránek, katalogu a merchandise (ručně tištěná trika a plátěnky sítotiskem, pískování skleniček, razítko, brože z 3D tisku a bločky).

2 KURÁTOR

2.1 KDO JE KURÁTOR?

Kurátor jako prostředník mezi uměním a divákem, umělcem a institucí. Organizátor výstav, který úzce spolupracuje s umělci, snaží se pochopit jejich tvorbu a jejich díla uvádí do výstavního prostoru. Často se mezi sebou neshodnou, ale v každém případě umělcům otevírá cestu k uznání s následným zájmem potencionálních sběratelů a galerijních sbírek, čímž umělce zapisuje do dějin umění. Následně jsou tyto sbírky kulturním dědictvím pro příští generace.

Kurátor je člověk, který navštěvuje ateliéry umělců, výstavy a výstavní prostory. Jeho úkolem je stát se součástí umělecké sféry, pozorně se dívat, vnímat a splynout s uměním. Při své práci zastává mnoho dalších profesí. Vytváří finanční rozpočet, připravuje výstavu, koordinuje lidi s ní spojené, instaluje, deinstaluje a propaguje. Stává se grafikem i spisovatelem. A v neposlední řadě i animátorem samotné vernisáže, kde představuje výstavu a jejího autora. Vybírá a oslovuje umělce, stává se současně i architektem výstavy, aby nás nadchla a stala se pro diváky nezapomenutelnou.

Jeho nejčastějšími otázkami jsou: kdy, pro koho, kde, koho a za jakých podmínek vystavit? Každý z kurátorů má svůj osobitý styl, svůj rukopis. Když se nad tím zamyslím, je neviditelnou osůbkou. Divák přijde obdivovat prostor galerie, umělecká díla nebo jejich autora, ale už nevidí, že se za tím vším skrývá ještě jedna důležitá profese, bez které by výstava nemohla vzniknout. V jeho případě by se mělo jednat o profesi s velkým entusiasmem bez ohledu na finanční ohodnocení, i přestože se v některých případech setkává s odpůrci. Umělci jsou ve světě umění nejdůležitějšími, ale kurátoři zaujímají v jejich živo-

tech a i v uměleckém provozu velkou důležitost. Mají moc, která je zviditelní. Stávají se jejich průvodci, kteří jim pomáhají v upevňování pozic. Interpretují jejich ideje. Jejich úkolem je tvořit kulturu pro další generace.

2.2 HISTORIE KURÁTORSTVÍ

První studijní obory a pozice kurátora v galeriích sahá přibližně do druhé poloviny 20. století. Původními profesemi kurátorů byli historici, kritici umění nebo správci uměleckých sbírek. Kurátor přestává být správcem, ale stává se tvůrcem. V roce 2007 vznikl na Fakultě umění a designu UJEP v Ústí nad Labem první a jediný studijní obor kurátorství. Na české umělecké sféře se tedy v současnosti teprve etablují první školení kurátoři. Náplň kurátorské práce se v posledních desetiletích rychle mění. V minulosti profese kurátora spočívala především v klasifikaci a opatrovnictví uměleckých děl, dnes se boří hranice mezi kurátory, historiky umění, organizátory, administrátory, kritiky a umělci.

2.3 TYPOLOGIE KURÁTORŮ

Kurátor sbírkového fondu

Je odborník, který se stará o sbírku uměleckých artefaktů převážně ve sbírkotvorných státních příspěvkových organizacích, městských galeriích či muzeích. Rozhoduje o nákupu nebo zapůjčení nových uměleckých děl, které jsou pak uchovávány v depositářích nebo jsou součástí stálých expozic daného prostoru. Nese za tyto díla odpovědnost a pečuje o ně. Provádí výzkum, dokumentuje, eviduje, propaguje a připravuje výstavy pro širokou veřejnost. Musí se při plánování výstavy řídit pravidly, které určuje daná instituce a vytváří výstavní plán na rok dopředu. Plat mají vyměřen tabulkově.

Nezávislý kurátor na volné noze

Vytváří výstavy pro nezávislá umělecká centra, alternativní nebo veřejné prostory mimo oficiální galerijní instituce. Nezávislé kurátorství propuklo v roce 1969 švýcarským historikem Haraldem Szeemannem, který odstoupil z pozice ředitele Kunsthalle v Bernu a stal se kurátorem na volné noze. V jejich případě se jedná o neustálé experimentování. Nejsou ideově ani časově omezeni, ale musejí více pracovat. Neexistuje pro ně dovolená, volné víkendy ani státní svátky. Jdou si za svou vizí, ale určitě nezbohatnou. Vzhledem

k tomu, že v České Republice je podpora výtvarného umění značně podfinancována, jsou ve většině případů nuceni vykonávat jinou práci, například v oblasti pedagogiky. Líbí se mi, že čím dál tím víc vznikají alternativní výstavní prostory, které mají různé přesahy, kde je kolikrát nutné diváka navést.

Umělec-kurátor

Mladých umělců-kurátorů v posledních letech velice přibývá. Zakládají alternativní, neziskové, nízkonákladové výstavní prostory na velmi zajímavých a neočekávaných místech po celé ČR. Některé jsou otevřeny non-stop svému divákovi. Nabízí site-specific prostory. Některé jsou závislé na počasí jako například výstavní prostor v kaluži. Další jsou čistě studentské. Dávají prostor začínajícím umělcům, studentům a absolventům uměleckých vysokých škol. Galerijní provoz si většinou financují sami. Provozování kurátorské činnosti je pro ně dobrým odrazovým můstkem do světa umění, kde se dobře navazují kontakty jak s umělci, tak s jinými kurátory. Začnou tak poznávat fungování světa umění, rozvíjet si svou kurátorskou činnost a experimentovat.

2.4 PŘÍKLADY ZNÁMÝCH KURÁTORŮ

Walter Hopps

Narozen roku 1932 v Kalifornii a zemřel roku 2005 v Los Angeles. Měl cit pro vlastní povahu uměleckého díla a schopnost ukázat ho ostatním, aniž by on sám zaclánil dílu samému. Přirovnával práci kurátora k práci dirigenta, který se snaží nastolit harmonii v orchestru plném individualit. Od Marcela Duchampa se naučil základnímu pravidlu kurátorství: při organizaci výstav nesmí žádné dílo stát v cestě, pokaždé se jemně snažil prostor přeorganizovat a uměl přesně pracovat s tím, co se v muzeu již nacházelo. Kurátorova znalost autora musela být mnohem hlubší než realita prezentovaná na výstavě. Celek umělceova díla pro něj měl určitý cíl a snažil se ho pochopit a získat k němu vztah. Ten, kdo sestavuje výstavy, je dle Hoppse administrativní pracovník, ochotník, autor představení, knihovník, manažer, účetní, administrátor, správce, finančník a diplomat v jedné osobě. Tento seznam může být, ale rozšířen i o další funkce jako například přepravce, ochranka, komunikační pracovník a výzkumný pracovník.

Pontus Hultén

Narozen 1924 ve Stockholmu, kde v roce 2006 zemřel. Definoval muzeum jako otevřený a estetický prostor, uvnitř kterého se koná řada aktivit: přednášky, debaty, promítání filmů a koncerty. Je důležité propojovat různé disciplíny: tanec, hudbu, divadlo. Stává se meeting pointem pro setkávání různých generací umělců. Úkolem každého ředitele galerie není jen pořádání výstav, ale i vytvořit si okruh lidí ze široké veřejnosti, kteří budou jeho instituci opravdu věřit. Jednou za čas si můžete dovolit ukázat něco slabšího, ale ne často. Je důležité dostat lidi i ven a uspořádat výstavu i pod širým nebem. Byl zastáncem toho, že by se sbírky neměly oddělovat od výstav, jinak by instituce neměla reálné základy.

Johanes Cladders

Narozen roku 1924 v Krefeldu, v Německu, kde v roce 2009 zemřel. Vždy věřil, že umělec tvoří dílo, ale v umělecké dílo je přetvoří teprve společnost. Raději se zabýval díly, která ještě nebyla veřejně uznávaná. Tvrdil, že by umělecká díla měla být v depozitářích a v galeriích by se měla prezentovat v uvolněném duchu a pouze při specifických výstavách. Měli bychom přestat definovat umění jako předměty, které společnost již uznala za umění. Měli bychom dovolit, aby se umění vyvinulo podle toho, jak je vnímáno. Přiblížit umění běžnému životu. Na jedné straně je nás, abychom z díla vytvořili umělecké dílo, a na straně druhé je naším úkolem udržovat a ochraňovat díla, která se již stala uměleckými.

Harald Szeemann

Narozen 1933 v Bernu a v roce 2005 zemřel ve městě Tenga ve Švýcarsku. Umělci vždy kladně reagovali na jeho přístup ke kurátorské práci, kterou on sám nazýval organizovaný chaos. Zviditelňoval chaos, který měli umělci v hlavě. Rozděloval výstavy do sekcí a dostával umění ven. V dnešní době je možné se dozvědět relevantní informace na internetu, nebo z jiných médií, ale mnoho znalostí závisí na osobním setkání. Výstava je tedy výsledek dialogu, kde kurátor působí jako katalyzátor. Je důležité se vždy osobně přesvědčit, zda je dílo ve skutečnosti tak atraktivní, jak tvrdí média. Nejlepší díla jsou ta, která jdou nejhůře reprodukovat. Kurátor musí být především flexibilní. Někdy je asistent, někdy sluha, někdy pomáhá umělcům s prezentací jejich počinů. Při skupinových výstavách se z něj stává koordinátor a při tematických objevitel. Ale nejdůležitější je, aby byl nadšen, byl posedlý a měl lásku ke své práci.

2.5 MŮJ NÁZOR NA KURÁTORSKOU ČINNOST

Co mě na této práci nadchlo a proč jsem se vlastně vydala tímto směrem? Přišla jsem na to, že nechci vytvářet nějaký produkt ani umělecké dílo nebo klikat na počítači. Jsem společenský člověk, ráda pracuji s lidmi a vím, že jsem dobrý organizační typ, který se nebojí improvizovat. I mé projekty ve škole byly většinou performance nebo happeningy s účelem zaujmout a zapojit diváka.

Z počátku jsme svými kantory byli nuceni chodit na výstavy, ale nakonec jsem se v tom zhlédla a začala jsem navštěvovat velké instituce nejen v ČR, ale i po Evropě. Čím dál tím víc mě lákalo objevovat malé alternativní galerie ve veřejném prostoru, které byly kolikrát součástí kaváren, vináren, bister aj.

Když mě zrovna nenadchla probíhající výstava nebo její díla, začala jsem si konečně uvědomovat prostor, ve které se nacházím, a jeho možnosti. Vnímat díla jinak, a to jejich rozmístěním. Najednou jsem viděla jen prázdná plátna, rámy a nic neříkající objekty, s kterými bych možná, mít tu možnost, naložila jinak. Všimla jsem si závěsného systému. Na čem a jak umělecké artefakty visí. Je to pouhý hřebík, perlonové lano, ocelové lano, drát? Jaké mají sokly a umělé stěny. Popisky, katalogy a letáky. A právě to byla ta chvíle, kdy jsem si uvědomila, co bych ve svém životě chtěla dělat.

Mé první kurátorské počiny se objevily již při mé bakalářské práci na téma konfrontace. Vytvořila jsem koncept fakultní galerie, která měla stát v kampusu TUL. První výstava, kterou jsem zorganizovala, byla pro sdružení TULIPAN, kde jsem s klienty dělala i arteterapii. Poté jsem začala dělat lektorku v OGL, kde pracuji dodnes. Bylo mi nabízeno spravování a organizování prostor v undergroundovém výstavním prostoru Argonaut a v neposlední řadě jsem chtěla založit se svou bývalou grafičkou feministickou galerii, kde bychom propojovaly generace. Nápadů a zkušeností bylo mnoho, ale nakonec po usilovném snažení a za pomoci mých kantorů se povedlo zrealizovat fakultní studentskou galerii. Posléze mě začali oslovovat majitelé různých institucí ve veřejném prostoru (kavárny, vinárny, restaurace), kde jsem si své znalosti mohla ještě více prohlubovat.

Obrázek 1-bakalářská práce-vizualizace konceptu galerie

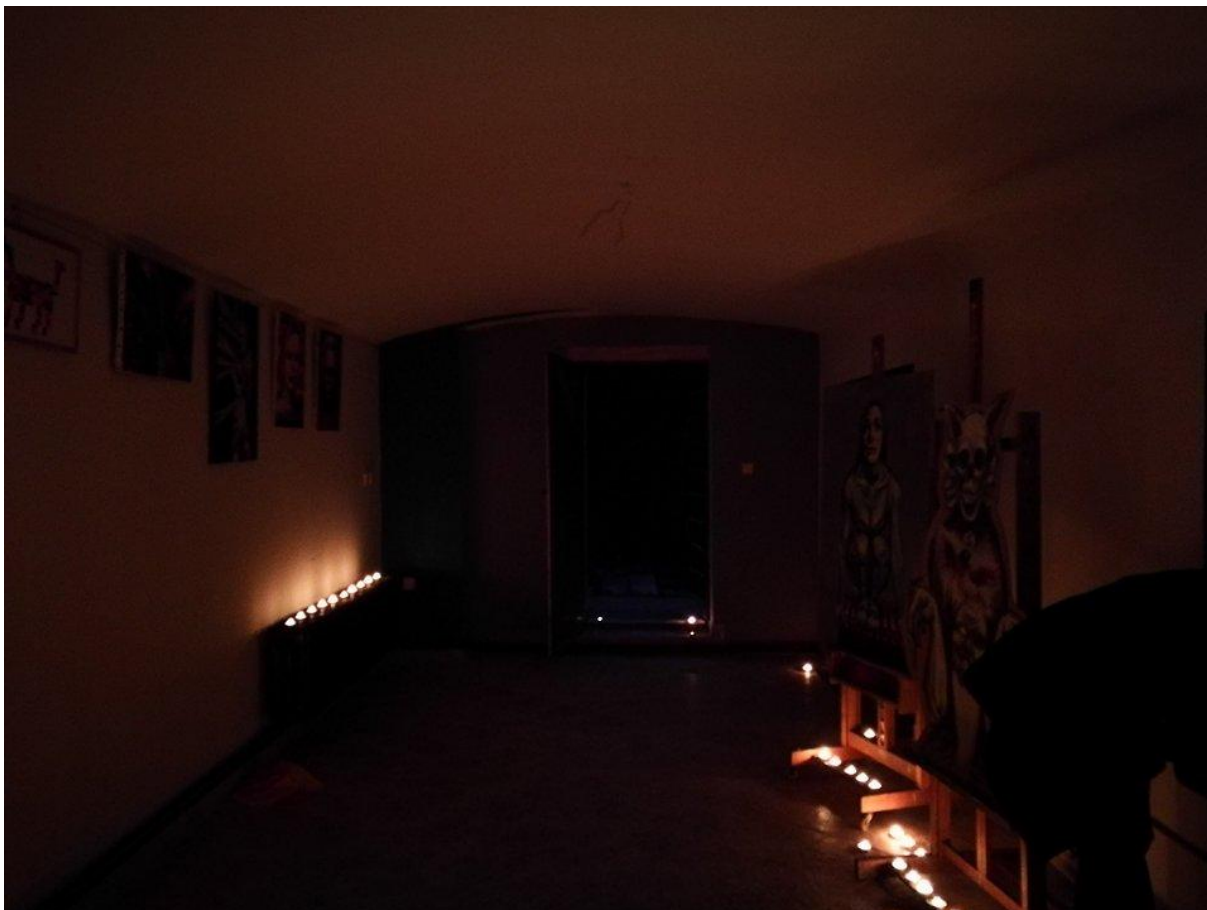
Obrázek 2- první výstava pro Sdružení TULIPAN

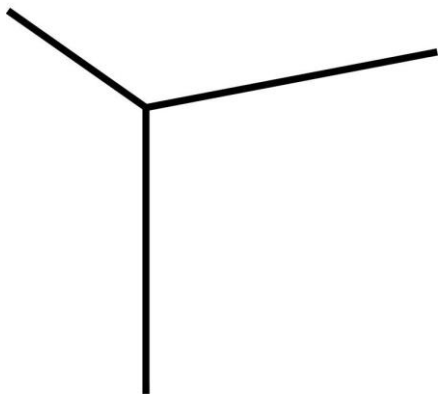
Obrázek 3-arterapie s klienty

Obrázek 4-lektorská činnost v OGL

Obrázek 5-první vernisáž v Argonautovi

3 VÝSTAVNÍ PROSTORY A VÝSTAVY

3.1 VÝSTAVY A VÝSTAVNÍ PROSTORY, KTERÉ MĚ INSPIROVALY

Danubiana – Meulenstein Art Museum

Jedná se o muzeum moderního umění, které leží necelých 20 km jižně od Bratislavy. Jeho zakladateli jsou holandský sběratel a podporovatel umění Gerard Meulenstein z Eidhovenu a slovenský galerista Vincent Polakovič. Muzeum je otevřené od roku 2000 a od té doby se zde uskutečnilo mnoho výstav nejprestižnějších osobností slovenské, evropské i světové výtvarné scény. Jedinečná je poloha muzea, nacházející se na hranici tří států, a především mimořádné propojení s okolní přírodou a řekou Dunaj. Poskytuje návštěvníkům neopakovatelné pohledy nejen na vystavené výtvarné umění, ale především na flóru a faunu, která je na poloostrově umění v každém ročním období jedinečná. V přilehlém sochařském parku můžou návštěvníci vidět díla významných osobností, jako je například El Lissitzky a další. Výjimečný je i pohled z průchozí střechy muzea, odkud můžete vidět pohled na Bratislavu a majestátní Dunaj, který bývá při západu slunce nezapomenutelným zážitkem. Tento objekt se stal novým symbolem moderní Bratislavy. Opravdu jsem byla velice fascinovaná tímto prostorem, jak vnitřním řešením muzea, tak i venkovním a jeho polohou.

Obrázek 6-venkovní prostory muzea

Veletržní palác/Ai Wei-wei-Zákon cesty

Jedna z největších výstav, která proběhla v letech 2017-2018 v Národní galerii v Praze ve Veletržním paláci. Mě osobně velice nadchla svým formátem. Aj Wei-wei, narozen roku 1957, patří nejen k nejznámějším čínským umělcům, ale také k nejvlivnějším umělcům současné výtvarné tvorby. Jeho díla, která v sobě nesou určitou provokaci, mu zajistila, že se stal nepřítelem pro čínskou vládu, kterou se nebojí otevřeně kritizovat. Od roku 1981 žil v New Yorku, kde se setkával se svými inspirátory Marcelem Duchampem, Andy Warholem a Jasperem Johnsem. Právě tito umělci velmi ovlivnili jeho tvorbu a vzbudili v něm zájem o readymade, konceptuální umění a komerční obrazivost. Aj Wei-wei je architektem i politickým aktivistou, díky čemuž byl v roce 2011 dokonce zadržen. Vzhledem k tomu, že byl jednoho času sám uprchlíkem, v posledních dvou až třech letech zaměřuje svou tvorbu na obhajobu lidských práv migrantů.

Výstava Zákon cesty byla mnohvrstevným epickým ztělesněním stavu lidstva, kde autor vyjadřoval empatii a své morální znepokojení tváří v tvář nekontrolované a neutuchající destrukci. Sám Veletržní palác sloužil v letech 1939-1941 jako shromaždiště Židů před

jejich deportací do koncentračního tábora v Terezíně. Obří gumový člun se jako Noemova archa stává moderním plavidlem nuceného exodu. 258 postav se tísní v prostoru svého dočasného útočiště na útěku před násilím a nebezpečím. Výstava je doplněna o nějaká starší díla, jako slavná Slunečnicová semínka z roku 2010. Tato výstava z mého pohledu byla vůbec nejvelkolepější instalací svého druhu v Praze.

Obrázek 7-fotografie gumového člunu

Galerie Středočeského kraje-Stavy mysli/Za obrazem

Jedná se o stálou expozici v jezuitské koleji v Kutné Hoře, která představuje výběr nejlepších děl sbírkového fondu GASK. Její instalace se liší od klasického chronologického uspořádání na sebe navazujících výtvarných děl. Jednotlivé okruhy představují myšlenkové či citové rozpoložení člověka. Při procházce výstavou jsem nacházela cestu k lidské mysli a byla jsem nucena přemýšlet nad obsahem vystavených děl. Zároveň jsem přemýšlela nad tím, co umělce vede k tomuto výtvarnému projevu. Každá místnost obhájela jeden výraz, například paměť, osamocení, úzkost a jiné. Spojení citátů od slavných autorů a výtvarných děl pro mě bylo nezapomenutelným zážitkem.

Obrázek 8-fotografie z výstavy

Galerie Rudolfinum/Kryštof Kintera-Nervous Trees

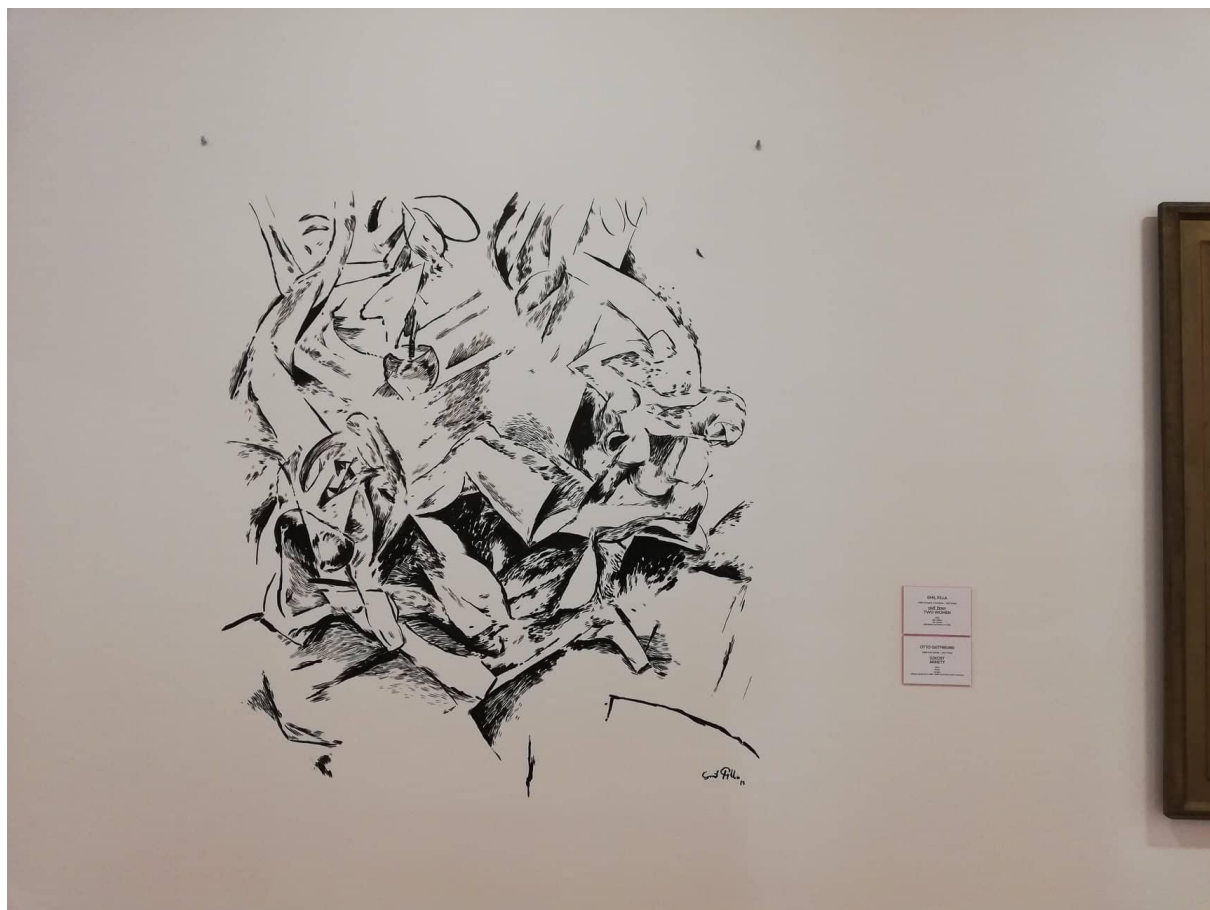
Při vstupu do vznešených prostor neorenesančního Rudolfinu se mi málem zastavil dech. Kryštof Kintera z něj vytvořil anonymní skladiště plné soch, instalací z modifikovaného elektroodpadu, pohybu, zvuku a scénických aranžmá. Ulici, urbánní estetiku, špínu velkoměsta, prostředí, které denně obýváte, nacpal do beden a obnažil je v galerii. Pomíjivost existence toho, tady a teď, se vším všudy.

Obrázek 9- We All Want to Be Cleaned

Moravská galerie v Brně

Velice mě překvapily kresby obrazů na zdi. Tento náčrt se skýva pod každým uměleckým dílem, aby měl divák představu o tom, jak chybějící dílo z důvodu propůjčení nebo restaurátorské činnosti vypadá.

Obrázek 10-fotografie grafiky

Epos 257

Obdivuji umělce, kteří se nebojí experimentovat ve veřejném prostoru. Jsou ochotni jít za hranice svých možností a mnohdy se dostávají do diskomfortní zóny. Snaží se upoutat své diváky totálně šokujícími intervencemi, které řeší aktuální společenská témata. Pod číslovkou v jeho pseudonymu se skrývá paragraf zaměřený na poškozování cizích věcí. Nabízí se otázka, co je umění a co je vlastně poškozování? Na to si nejspíš každý divák musí odpovědět sám. Autor je jedním ze členů skupiny Ztohoven a jeho identita stále zůstává neznámá. První z prací, která mě oslovila, byla v roce 2009 intervence Seno. Po centru Prahy rozmístil 30 balíků sena. V té době jsem byla ještě na střední škole, ale tento me-

diální boom se dotkl i mě. Osobně jsem pak po dalším mediálním boomu navštívila Veletržní palác a stala se součástí projektu 3080 transakcí, který spočíval ve výměně libovolné bankovky za zcela novou. Výměna kusu za kus odkrývala i pointu výstavy. Výstava Retroreflexe, kterou jsem navštívila, zasáhla celou Prahu. Z výměny dopravních značek po celé pražské metropoli vnikla mozaika na fasádě jednoho z domů na pražské Knížecí ulici.

Obrázek 11-3080 transakcí

3.2 LIBERECKÉ VÝSTAVNÍ PROSTORY

Oblastní galerie Liberec

V květnu 1946 ředitel galerie Jaro Beran ohlásil plánované otevření galerie. Původním sídlem galerie byla od tohoto roku až do roku 2014 budova bývalého Liebiegova paláce, který leží v těsné blízkosti libereckého zámku. V roce 1953 se oficiálně stala Krajskou institucí. V jejím vedení se vystříдалo za ta léta mnoho lidí. V předrevolučních letech byly aktivity galerie stejně jako v jiných kulturních zařízeních politicky ostře sledovány. V roce 1991 se galerie stala příspěvkovou organizací Ministerstva kultury ČR a o rok později členem profesního sdružení Rady galerií České republiky. Roku 2001 se stala jedinou sbírkotvornou galerií a muzeem umění Libereckého kraje.

Obrázek 12-původní sídlo galerie

Dnes se již galerie nachází v prostorách bývalých lázní, postavených v letech 1899-1902. Ty od vystavění městského bazénu v letech 1984 začaly chátrat a v roce 2009 se začalo s revitalizací pro galerijní účely, které realizoval liberecký ateliér Sial pod vedením hlavního architekta Jiřího Bučka. Veřejnosti se nová galerie otevřela 28. února 2014

a v tento den galerie definitivně opustila Liebiegův palác. S přestěhováním souvisela rovněž změna názvu galerie.

Obrázek 13-nynější sídlo galerie

Galerie je velmi rozsáhlá, má svůj vlastní depositář, který získal hlavní cenu Klubu za starou Prahu jako nejzdařilejší novostavbu v historickém prostředí, realizovanou na území České republiky v roce 2013. Je pátou největší galerií u nás. Spravuje sbírky více než 21 tisíc uměleckých děl, které jsou k vidění ve třech stálých expozicích. Zhlédnout můžete i expozici o historii galerie a krátkodobé výstavy, které jsou vždy zahájeny vernisáží.

Nachází se zde knihovna, interaktivní místnost pro děti i kavárna, která má též výstavní prostor. V nabídce jsou i doprovodné programy pro školy, příměstské tábory, kroužky, výtvarné dílny pro širokou veřejnost, workshopy, komentované prohlídky, koncerty, svatby a mnoho dalších. K těmto účelům slouží velký ateliér, auditorium a zahrada. Celá galerie má bezbariérový přístup.

Rozhovor s kurátorkou Annou Habánovou

Na doporučení Anny jsem si přečetla diplomovou práci Tomáše Jirutky, ve které je dopodrobna popsána historie galerie. Bohužel webové stránky jsou velice nepřehledné a neposkytují úplné, a v některých případech ani správné, informace.

Galerie Ahoj Nazdar Čau

Má své působení ve dvou venkovních vitrínkách u kina Varšava již od roku 2014. Její provoz není nijak omezen. Kdykoliv, když procházíte touto ulicí, můžete zhlédnout výtvarné počiny především současných mladých regionálních umělců, ale šanci je poskytnuta i ještě neetablovaným umělcům z celé republiky. Obohacují se tak zdejší stojaté vody v oblasti výtvarna. Zakladatelky výstavního prostoru jsou dvě mladé holky, obě absolventky uměleckých vysokých škol, které si kupodivu veškeré náklady na provoz platí samy.

Obrázek 14-fotografie z vernisáže

Rozhovor s kurátorkou Leonou Nesvadbovou

Petra Filipovská – ateliér Nových médií na Fakultě umění v Ostravě, a Leona Nesvadbová – ateliér Přírodní materiály na Fakultě umění a designu v Ústí nad Labem, mají od roku 2013 spolek, který se jmenuje Galerie Ahoj Nazdar Čau. Jde jim především o to, dát šanci vystavovat začínajícím umělcům. V té době se v Liberci v tomto duchu nic podobného nedělo, jako tomu byly zvyklé ze studií v Ústí a Ostravě, kde to bylo celkem běžné. Nejdříve pořádaly výstavy v hospodských prostorách (U Zipa, Vinotéka na Sokolské, Spolkový Dům v Jablonci). Od roku 2014 dělají výstavy ve dvou venkovních vitrínkách Kina Varšava, které mají od "varšaváků" zapůjčené. Venkovní vitríny jsou pro mnohé umělce výzvou a na autorech je vidět, že je tvorba v tomto stylu naplňuje. Baví je mimo jiné setkávání s lidmi, např. s našimi bývalými spolužáky, ale samozřejmě i poznávání nových zajímavých lidí. Mezi negativa by zařadily malou účast na vernisážích.

Galerie Studna

Její vznik je datován již v roce 1997. Nachází se ve sklepních prostorách v samém centru Liberce. Tato galerie má širokospektrální rozsah, co se týče prostoru i výtvarných děl. Nalezneme zde různé druhy uměleckých artefaktů od nejrozličnějších autorů. Jak klasickou tvorbu, tak i abstrakci. Je tu kladen velký důraz na instalaci, aby každé dílo mělo své specifické místo a dokonale vyniklo v jeho celé kráse. Najdeme tu nejen velmi významné české autory, ale i zahraniční. Tato galerie je velmi atraktivním místem, které si jistě najde své zákazníky. Název dostala po studně, která byla objevena při rekonstrukci prostoru.

Rozhovor s majitelkou

Osobní setkání s paní majitelkou v prostorách galerie na mě nezapůsobilo vůbec profesionálně. Přišla jsem si, jako kdybych zavítala do zastavárny s výtvarnými díly. Prošla jsem si celou galerii a viděla jsem zde nejrozličnější obrazy od významných autorů, šperky, plastiky a keramiku. Vše na mě působilo velmi stísněným dojmem. Chápu, jedná se o prodejní, finančně nepodporovanou galerii, ale i kdybych peníze měla, nic bych si zde nekoupila. Majitelka hned pochopila, že nejsem cílový zákazník, a tak se ke mně i chovala. Neměla nejmenší zájem o jakoukoliv spolupráci a zodpovídání mých otázek. Upřímně, kdybych tuto galerii cíleně nehledala, tak bych jí ani nenavštívila.

Prostor 228

Manželé Michaela a Petr Jermanovi založili galerii Prostor 228 před několika lety, v současnosti je galerie provozována všeobecně prospěšným spolkem PROSTOR 228 a je nejen místem pro výstavy současného umění, ale i komunitním centrem. Galerie se nachází v nejstarší části Liberce, ve čtvrti, která se potýká s mnoha negativně kulturně-sociálními jevy. Intervenuje v sociálně vyloučené lokalitě již několik let. Svou přítomností se snaží kompenzovat znevýhodnění občanů, kteří žijí v této části Liberce, zejména v oblasti vzdělávání a kulturního přehledu. Výstavní prioritou galerie je zejména malba na plátno a grafické práce od etablovaných autorů, stejně tak i začínajících umělců, čerstvých absolventů akademie. Dramaturgie se zaměřuje na cyklus výstav pro daný rok. Jednotlivé výstavy jsou tematicky provázány, zvolené téma definuje výběr autorů, kteří se daného problému svojí tvorbou dotýkají, ovšem vždy nově, jiným způsobem.

Obrázek 15-fotografie vnitřních prostor galerie

Rozhovor s majiteli manželi Jermanovými

Pravidelně chodím na vernisáže, pořádané několikrát do roka. Osobní setkání s majiteli a návštěva výstavy na mě působí vždy velmi přátelským a profesionálním dojmem. Přínosem je být nejen prostorem pro výstavy současného umění, ale i otevřeným prostorem pro sblížování odborné a laické veřejnosti, diskuse a vzdělávání. K tomu směřují vernisáže, komentované prohlídky, diskuse. Záměrem galerie je směřovat veškerou pozornost návštěvníků k autorovi samotnému a jeho dílům za účelem pochopení autorovy tvorby. Osobní zkušenost a kontakt s uměním, jako nejúčinnější způsob, jak kultivovat vnímání, pomáhat dotvářet osobnost, oslovit a případně vychovat milovníky umění. Pomocí promyšleného dramaturgického plánu galerie nabízí edukační činnost v podobě diskusí a komentovaných prohlídek. Autorské výstavy slouží k objevování světa umění, výběr autorů je výsledkem rozvážné reakce na architektonický prostor galerie a je tak zaměřen na tradiční výtvarný projev. Manželé Jermanovi, kteří založili tento spolek, se snaží pomáhat výtvarnému umění, aby mohlo žít a tvořit. Umění je pro ně celoživotní vášní. Když si přicházíme tento maličký, ale zároveň vzdušný prostor, jsme svědky moderního pojetí prezentace uměleckých děl, která ale zároveň uznává tradice. Mezi nevýhody bych zařadila absenci bezbariérového přístupu a omezenou otevírací dobu. Prohlédnout výstavu si však můžete zcela zdarma.

Cube x Cube gallery

Soukromá galerie se nachází nedaleko Novinského železničního viaduktu v Kryštofově údolí pod Ještědským hřebenem v objektu bývalého rekreačního střediska (ROH). Nynější majitel si tento objekt nechal přestavět. Výstavní prostředí je doplněno o šest velkých pojízdných krychlí umístěných v prostoru, díky kterým vznikají pokaždé nové prostorové kompozice. Tento prostor měl původně sloužit jako garáž pro sbírku historických aut. Na tomto místě stál ještě před přestavbou bazén. Když přicházíme ke galerii, nejsme nijak omezeni povrchním vnímáním stavby zvenčí, protože je tento objekt z velké části ponořen do země. Majiteli nejde o obchodování s uměním, nesbírá ho ani nebuduje rozsáhlé umělecké sbírky, pouze poskytuje netradiční galerijní prostředí, ve kterém vznikají dvakrát až třikrát do roka krátkodobé expozice současného českého umění s bohatým doprovodným programem pro široké spektrum návštěvníků. Uměleckým vedoucím je Jan Stolín, který zároveň zajišťuje výběr umělců. Na vzniku galerie má velkou zásluhu i jeho bratr Petr Stolín, bez kterého by tento prostor nemohl vzniknout. Protože se

galerie nachází daleko od centra, vernisáže tu probíhají celý den a je to vždy nezapadatelný zážitek. Vzniká zde jedinečná interakce mezi umělci a diváky.

Obrázek 16-fotografie vnitřních prostor galerie

Malá výstavní síň v Liberci

Navazuje na tradice Malé výstavní síně z roku 1975, která se nacházela v Domě klavíru na rohu Husovy ulice a Šaldova náměstí. Byla bez pochyby významným fenoménem a ostrůvkem svobodného výtvarného myšlení. Dnešní prostory výstavní síně se nachází od června 2018 přímo na náměstí Eduarda Beneše. Město nemělo pět let prostory pro menší výstavy, které by byly průhledem do všech dimenzí výtvarného umění. Staronová Malá výstavní síň je tedy z tohoto pohledu živoucím příspěvkem k historické paměti Liberce. Do budoucna plánuje přesun do výrazně větších prostor, ale to až po rekonstrukci Liebiegova paláce (2020), ve kterém měla dříve sídlo Oblastní galerie Liberec.

Obrázek 17-fotografie vnitřních prostor galerie

Zauhlovačka

Jedná se o vřatislavickou vodárenskou a zauhlovací věž, a zároveň státem chráněnou kulturní památku. Desítky let chátrala, před úplnou likvidací ji zachránila Jitka Jakubičková, která vystudovala pedagogiku a umění. V roce 2014 založila spolek AvantgArt. Dala této budově znovu možnost žít. Do obnovy zapojila i část rodiny a po větší propagaci našla i mnoho dalších dobrovolníků. Hlavním cílem je zde vytvořit umělecké a kulturní centrum, ve kterém si každý najde to své. Vše je v neustálém vývoji. Dalším z cílů je i vrátit věži jeden z jejích prvotních účelů, kterým byla rozhledna. Zauhlovačka v dnešní době slouží jako meeting point pro umění a zábavu lidí různých věkových kategorií, vyznání i vzdělání.

Obrázek 18-Jitka Jakubičková v Zauhlovačce

Jablečné lázně

Spolek ArtproProstor, který vznikl v roce 2015 převážně skupinou absolventů vysokých, a to nejen uměleckých škol, měl několik cílů. Hlavním projektem těchto mladých lidí bylo znovu probuzení jabloneckých lázní, a to vytvářením různých kulturních akcí pro širokou veřejnost prostřednictvím uměleckých projektů, propojováním různých uměleckých směrů a zapojováním dalších studentů a absolventů do této zajímavé a kreativní činnosti v budově chátrajícího stavu. Od roku 1996 se pro lázně stále hledá nové využití a investoři. Tímto projektem studenti chtěli tento objekt dostat do širšího povědomí a rozpoutat debatu o budoucím účelu objektu, aby mu dali nový život, což se jim bohužel nepodařilo.

Obrázek 19–prostor Jablečných lázní

Rozhovory s kurátory

Nechtěla jsem žádného z kurátorů nijak limitovat specifickými otázkami. Objasnila jim téma své diplomové práce, a co v ní chci zachytit. V této části šlo především o to, představit a porovnat výstavní prostory nacházející se v Liberci a jeho blízkém okolí. Samozřejmě jsem vybrala ty nejzásadnější. K těm vznikly formou výzkumu krátké články se zpětnou vazbou od jejich kurátorů. Zmínila jsem se o veřejných, soukromých i alternativních prostorech. O těch, které shromažďují sbírky, prodejní galerie založené na komerčním základě nebo na propagaci umění. Příspěvkové organizace, finančně dotované a nedotované prostory. Samozřejmě by za zmínku stály i další výstavní počiny ve veřejném prostoru, které jsou součástí kaváren, restaurací, vináren, obchodního centra, divadla, knihovny a jiných, nebo některé již nefungující prostory, jako například 3x3. V neposlední řadě také projekty, které se snaží zachránit budovy přítomností uměleckých aktivit jako je Kino Varšava. Dále Centrum Vlasty Buriana, bývalá Galerie U Rytíře, Kultivar a mnoho dalších.

3.3 STUDENTSKÉ GALERIE

DADS

Galerie Die Aktualität des Schönen byla galerií s osudem a poselstvím porozumět modernímu umění bez hranic. Kurátorovi Janu Stolínovi se podařilo vytvořit oblastní galerii s vyhraněným a nadregionálním programem. Její působení se dá rozdělit celkem do tří etap. První etapa trvala skoro 2 roky (1997-1999). V samotném centru Liberce, kde jsou v dnešní době kanceláře Městského úřadu, byl ideální výstavní prostor s jasným a vyprofilovaným programem s dávkou jisté konfrontace. Následně město rozhodlo o jeho zrušení.

Druhá etapa měla o rok delší trvání (2006-2009). Tentokrát byla galerie provozovaná na území TUL. Z původního čistého prostoru moderní výstavní síně se přesunula do industriálního sklepení. Tento prostor dal možnost k prezentaci site-specific projektům. Díky tomu se zde mohli prezentovat především studenti. Galerie nakonec z finančních důvodů byla nucena opustit území univerzity.

Třetí etapa nastává od konce roku 2009 do roku 2017. Výstavní prostor se nacházel v nákupním centru Plaza. Místo pro malé, ale originální výstavy současného umění, současných umělců se současnými tendencemi. Méně tradiční instalace od umělců, kteří dokážou pracovat s prostorem, to byla hlavní teze tohoto místa.

Galerie Nika

Nachází se ve vestibulu stanice metra B, Karlovo náměstí, u výstupu na Palackého náměstí, v Praze již od roku 2012. Vznikla ze studentské iniciativy Terezy Jindrové. Její kurátorský záměr je zacílen na prezentaci tvorby mladých designérů, architektů, vizuálních umělců a grafických designérů. V tomto otevřeném prostředí denně projde mnoho lidí, což je jeho hlavní výhodou stejně tak jako non-stop otevírací doba. Oválná nika vybízí umělce k tvorbě site-specific projektům.

Galerie Pavilon

Tento malý, původně negalerijní prostor o rozměrech 3x3 metry, se nachází v blízkosti Karlova mostu v bývalé konírně, později kůlně rodiny Jana Pfeiffera, který je jejím kurátorem a zakladatelem spolu s Pavlem Sterecem. Je napojena na pražskou AVU od roku 2009. Výstavní prostor sloužil převážně studentům, kteří si zde mohli vyzkoušet svou první samostatnou výstavu. Komorní prostor pro určitou skupinu lidí převzal v roce

2011 Tomáš Vaněk nynější rektor AVU, který po dvouletém působení proměnil prostor koncepčně, programem Situace. Tyto intervence, a převážně happeningy a performance, neomezují své umělce názvem výstavy, dostanou pouze číslo a tím pádem umělec do poslední chvíle není ničím limitován.

Galerie 207

V Ateliéru intermediální konfrontace Jiřího Davida na UPRUM vznikl v rohu místnosti výstavní prostor o velikosti 4x3 metry. Od roku 2008 se jeho hlavním iniciátorem stal Marek Meduna, který ateliér dočasně vedl. V těchto prostorách se prezentovali již etablovaní umělci, aby byli ve spojení se studenty, kteří zde samozřejmě také vystavovali. Probíhaly tady pravidelné vernisáže a výstavy v krátkých intervalech. Snaha o zvýšení návštěvnosti z řad studentů byla doplněna o povinné semináře k výstavám.

Za zmínku by samozřejmě stály i další studentské galerie jako K4, která vznikla jako součást studentského klubu na sklepe Filozofické fakulty UK v Praze v roce 2010; Galerie 209, která vznikla v rámci Ateliéru malby II na FaVU VUT v Brně; nebo ústecké galerie Billboard Gallery, Galerie Rampa, Malá galerie v Armaturce a další.

3.4 MÉ VÝSTAVNÍ PROSTORY

V těchto prostorech mi nejde o vytváření nějakého světového výtvarného počínu, ale myslím si, že každý člověk musí někde začít a sbírat zkušenosti. Začala jsem přemýšlet o tom, že v Liberci není moc možností, kde vystavovat práce začínajících umělců nebo lidí, kteří tvoří jen ve svém volném čase a nemají vystudované umění. Kvůli nim mě lákalo vytvořit nová místa pro vystavování ve veřejném prostoru.

V podstatě pokaždé u sklenky dobrého vína začaly vznikat další výstavní prostory. Při víně se velmi často setkávám se zajímavými lidmi, díky kterým mohou vzniknout zajímavé projekty. Navíc jsem nějaký čas studovala ateliér gastronomie a aristologie a myslím, že je velmi přínosné spojovat příjemné s užitečným. Dobré jídlo, kávu a víno s uměním a kulturním zážitkem. Dnes je již zvykem obsáhnout dva účely v jednom podniku.

Na přání tehdejšího provozního restaurace Radniční sklípek jsme vytvořili první výstavní prostor. Za pomoci mého dlouholetého přítele zde vznikl v jednom ze salónků závěsný systém. Natáhl po jeho obvodu ocelové lano, které na několika místech ukotvil. Na to se zavěsila perlonová lana se smyčkou a šroubovacími háčky.

Obrázek 20-šroubovací háček

Obrázek 21-perlonové lano se smyčkou

Obrázek 22-závěsný systém z ocelových lan

V tomto neorenesančním prostoru, nacházejícím se přímo pod libereckou radnicí, jsem zorganizovala celkem tři výstavy, které byly velice úspěšné svou návštěvností. Ve dvou případech se jednalo se o fotografické série ženských aktů od Anny Kopkové s pivní tematikou, Nahovar a Lahváčové ženy. Byly nafoceny přímo v prostorách restaurace. Dále malby od autorky, která skrývá svou identitu. Výhodou byla velká návštěvnost a zároveň kupní síla z řad hostů. Restaurace se nachází ve středu města. Mezi nevýhody bych zařadila absenci bezbariérového vstupu, osvětlení, instalace závěsného systému a spolupráci s majiteli. Proto jsem to po necelém roce působení s tímto výstavním prostorem vzdala.

Obrázek 23-vernisaž výstavy Lahváčové ženy

Obrázek 24-výstava obrazů od neznámé autorky

Druhý výstavní prostor vznikl v kavárně Terasy café. Tady byl namontován klasický lištový závěsný systém s perlonovými lanky nebo tyčemi. Spolupráce s majiteli je na výborné a profesionální úrovni. Zde se od vzniku uskutečnilo již mnoho výstav. Výstavní plán se mi postupně a samovolně plní až do příštího roku. Výstavy se pořádají v pravidelných intervalech a vernisáž bývá vždy ve středu cca po 2 měsících. To je adekvátní doba pro to, aby se výstava neokoukala, ale zároveň ji vidělo více návštěvníků. K tomu pomáhá, že má kavárna i wellness s ubytováním a pořádá spoustu jiných doplňkových akcí, jako je třeba degustace vín, koncerty a jiné; má i zahraniční hosty převážně z Německa. Pravdou je, že se nachází trochu stranou od centra, a proto sem nezavítá tolik lidí. Co se týče samotného výstavního prostoru, je dosti členitý. Hned po vstupu do kavárny si můžete v chodbě do apartmánů a wellness všimnout prvních uměleckých děl. Hlavní výstavní plocha se nachází na oknech, za kterými se rozprostírá terasa. Další díla můžete vidět v zadní části kavárny a nad barem. Velkou nevýhodou je zde opět osvětlení a okna, ve kterých se obrazy lehce protáčí a musí se dbát na jejich ukotvení.

Obrázek 26-první výstavní prostor v chodbě

Obrázek 25-hlavní výstavní prostor na oknech

Obrázek 27-informační prostor nad barem

Obrázek 28-stahovací háček

Obrázek 29-lištový závěsný systém

Obrázek 30-závěsná tyčka

Poslední podnik, se kterým jsem začala kurátorsky spravovat, je Vinotéka Dvou-decka. Tento prostor je velmi vzdušný a založený na industriálním základě. V předchozích letech tu býval obchod s potravinami. Mladí majitelé se to tu snaží stále zvelebovat a zútulňovat a velmi se jim to daří. Zde zatím proběhly dvě výstavy, dle kterých jsme usoudili, že se sem hodí spíše velkoformátové černobílé fotografie. Závěsný systém je naprosto identický s tím, který jsme instalovali v restauraci Radniční sklípek, takže problematika zavěšování je naprosto stejná, navíc jsou obrazy umístěny ne ve výšce očí, ale poměrně vysoko. Mezi další nevýhody bych zařadila opět osvětlení, polohu vinotéky a tím pádem ne moc velkou návštěvnost. Spolupráce s majiteli není příliš jednouchá a instalace obrazů je velmi náročná.

Obrázek 31-fotografie z druhé výstavy

Všechny tyto výstavní prostory mají svůj hlavní úděl v tom, že si zde lidé vypijí kávu, nají se nebo si dají sklenku dobrého vína. Jedná se tedy pouze o propojení příjemného s užitečným. Propojují umění s místy běžného života a konzumace. Dnes je velmi moderní budovat například literární kavárny, kavárny s květinářstvím nebo bistra s výstavními prostory. Je naprosto normální, že skoro v každé galerii je kavárna, kde si člověk sedne a mů-

že popřemýšlet o výstavě, kterou si právě prošel, u dobré kávy. Nehledě na to, že v těchto prostorech se skrývá kupní síla pro autory. Spolupráce s těmito podniky mě mnohému naučila. Člověk zde není jen sám za sebe a umělce, ale zároveň musí vyhovět majiteli a jeho klientele. Navíc pokud se jedná o umělce, kteří chtějí oslovit obyčejné lidi, jsou tyto prostory pro ně nejlepší volbou jejich propagace. V České republice není úplně zvykem, aby lidé chodili do galerií, o čemž se budu ještě níže zmiňovat.

3.5 POROVNÁNÍ SITUACE PŘED A PO ROCE 1989 A SE ZAHRANIČÍM

„I dvacet let po sametové revoluci je zřejmé, že současné české vizuální umění, respektive způsob jeho prezentace veřejnosti, se pozvolna přesunul z nefunkčních kamenných institucí, reprezentovaných „zmrtvělým“ Veletržním palácem NG, do malých a nezávislých galerií. Zvlášť výrazně si lze uvědomit tento rozdíl ve srovnání s fungujícími galerijními institucemi na západě od našich hranic, kde si jsou dobře vědomi hodnoty umělecké tvorby jak soukromí sběratelé, tak stát. Současné vizuální umění je tam vnímáno jako přirozená součást života obyvatel moderního města. Ať už navštívíme mnichovskou Pinakotéku, vídeňskou MuseumsQuartier či londýnskou Tate Modern, ve všech těchto institucích nemáte dojem, že by hlavními návštěvníky byli turisté, ale že dobře fungující galerie současného umění vytváří kvalitní nabídku pro své diváky a obohacuje veřejný prostor města o nezbytné kulturní podněty. Vyvážená symbióza galerie, přírody a moderního města je pro mě symbolizována londýnskou Serpentine Gallery, kterou nelezete v centrálním Londýně uprostřed Hyde Parku. Davy posedávajících lidí různých věkových kategorií, pro něž je odpolední návštěva galerie přirozenou součástí života, jsou pro osobu z České republiky, uvyklou spíše nezájmu a lhostejnosti vůči současnému umění, něčím neskutečným“.¹

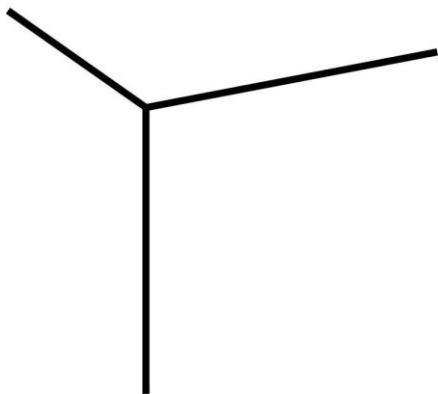
¹SÝKOROVÁ, Lenka. *Konečně spolu: česká nezávislá galerijní scéna 1990-2011 = Together at last : Czech independent gallery scene 1990-2011*. Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, 2011. ISBN 978-80-7414-419-6.

Karel Matouš Zavadil ve zmíněné citaci objasňuje dnešní kulturní situaci v České republice a já s tímto tvrzením musím plně souhlasit. Totalitní režim velmi ovlivnil uměleckou scénu dneška. Kriminalizace umělců, cenzura, policejní razie a striktní zákazy umělecké tvorby – to vše donutilo umělce tehdejší doby k útěku do undergroundu, protože převážně sklepní ateliéry, chodby, předsálí nebo kluby se staly jediným místem, kde umělci mohli prezentovat své konfrontační výstavy. Umění by nemělo být zakleté v galeriích a muzeích.

Galerie současného umění nebyla a doposud není vnímána společností a politickou reprezentací jako rovnocenný partner. Nedostatek mediální reflexe a krácení rozpočtů vytlačuje kulturu jako celek na okraj jejího širšího zájmu. Umění se stává přebytečným, stejně tak jako tomu bylo před rokem 1989. Bohužel i v dnešní době se setkáváme cenzurou výstav s objekty, které byly násilně vyklizeny policejními složkami, nebo se zrušením galerií a vyhozením jejího kurátora. Současné umění i dnes můžeme hledat v jakémsi novém undergroundu, který má již na co navazovat. Lidé nadále potřebují galerijní instituce, alespoň jako určitý symbol jinakosti v tak stále stejných Čechách.

Neziskové kulturní projekty a umění bez jakéhokoliv komerčního účelu čelí finančním mechanismům a politickým tlakům. Můžou se lehce stát součástí nedůvěryhodného kulturního sponzoringu, kdy si podnikatelé s podivnou minulostí kupují společenskou prestiž, určitou důvěru a sociální status. Mnoho dnešních kurátorů také zneužívá umění k určitému marketingu. Vystavují pouze to, co považují za trend a vytváří snobské výstavní prostory, ve kterých vystavují jen určitou sortu umělců. Tu navštěvuje pouze vybraná smetánka.

Galerie současného umění by měla být prostorem svobody a její kurátor by neměl být závislý na módních trendech, měl by být schopen experimentovat a improvizovat. Měl by vnášet do problematiky vizuálního umění nové podněty a měl by odolávat jakýmkoliv institucionálním tlakům, především by měl mít kritický odstup.

4 GALERIE STĚNA

4.1 VZNIK

První vernisáž a otevření galerie proběhlo 2. 5. 2018. Za necelý rok se zde konalo celkem 14 výstav studentů a absolventů nejen naší, ale i textilní fakulty nebo zahraničních studentů z Polska. V prvních dvou měsících výstavy probíhaly ve 14 denních intervalech, abychom představili jednotlivé obory FUA TUL. Poté jsme prezentovali práce různých ročníků oboru Design prostředí pro porovnání úrovně studia. Dále jsme se mohli stát součástí happeningu, zhlédnout site-specific instalace, fotografie, sochy, instalace, obrazy, umělecké objekty, grafiky, modely a audiovizuální instalaci. Stali jsme se i součástí rozšířené reality. Vznikaly společné projekty několika studentů a dokazovali jsme, že hranice našeho prostoru nejsou nijak omezené. Jak jsem již zmiňovala, předvojem této galerie byla má bakalářská práce, která se zabývala pouze konceptem trochu jiné galerie.

Obrázek 32-zakladatelé

4.2 KONCEPT

Jsme kurátorsky vedená studentská galerie, která vyhrála jubilejní 20. ročník JFK, legendární studentskou soutěž FUA TUL. Nabízíme experimentální, alternativní site-specific prostor, definovaný velikostí této stěny (12,5 x 3,8 m) a místem před ní, kde se můžou svobodně prezentovat myšlenky studentů a absolventů oborů FUA TUL. Nebráníme se spolupráci s jinými uměleckými školami.

Pokud jsi umělec, naučíš se chaos vnímat i jinak a vystavovat se vším všudy. V pracovním území ateliéru je čistý prostor pro mezioborový dialog. Toto výstavní veřejné místo se stěnou se nachází v ateliéru Karla Hubáčka na FUA TUL.

Jde nám o zviditelnění naší fakulty a jejich jednotlivých oborů, studentů a absolventů a o jejich vzájemnou spolupráci. Na každý měsíc budeme vytvářet nový koncept výstav, vždy první středu v měsíci ve stejný čas (STŘED TÝDNE x STŘED UMĚNÍ). Kurátorkou výstavního prostoru je BcA. Pavla Zemanová.

4.3 LOGO

Definuje tvar naší výstavní stěny a je složené z kartézské soustavy souřadnicových os XYZ. Zároveň definuje i generace. Generace „X”, dnešní třicátníci až čtyřicátníci, kteří si zakládají na individualitě a snaží se za každou cenu si udržet dobré pracovní místo. Generace „Y”, ve věku 20 – 30 let, chtějí vše, nabízejí vše a kvůli práci se nehodlají vzdát osobního života. A poslední generací „Z” jsou děti milénia, kolem 20 let. Ti teprve vstupují na trh práce, ale už teď jsou označováni jako „ne(x)t generation”. Autorky loga jsou BcA. Sára Šindelářová a BcA. Pavla Zemanová.

Obrázek 33-samolepka loga s odkazy

4.4 VÝSTAVY

Květen 2018

V tomto měsíci proběhly celkem tři výstavy, za účelem představení jednotlivých oborů FAU TUL. Jako první se představili studenti **Designu prostředí**, BcA. Eliška Láta-lová a Vítězslav Plavec se site-specific instalací Signály, na tu navázala svými sochami Send me your nudes, Anastasia Polishchuck studentka oboru **Architektura a urbanismus** a jako poslední se představila **Vizuální komunikace** s instalací Pavoučí vlákno od BcA. Vũ Hồng Vân. Tento projekt měl propojit jednotlivé obory mezi sebou a zlepšit jejich ko-

munikaci. Žádný z umělců svou práci nedeinstaloval. Jejich úkolem bylo koncepčně nebo po technické stránce navázat na předchozí výstavu. Na konci měsíce jsme tedy mohli zhlédnout střípky výstavy každého z oborů.

Obrázek 34-Send me your nudes

Červen 2018

V červnu vystavovali studenti různých ročníků oboru Environmental Design. První výstava byla semestrální odevzdávkou ateliéru Jaroslava Brabce s názvem Skrýš. Tuto práci vytvořil student 1. ročníku navazujícího studia, BcA. František Průša. Jako druhá měla obhájit svou bakalářskou práci s názvem Žena, pohyb, prostor, studentka BcA. Eliška Látalová z ateliéru Richarda Loskota. Tato vernisáž se bohužel neuskutečnila. A poslední vystavila své kolokvium s názvem Voda, MgA. Anna Kopková, studentka 1. ročníku doktorského programu výtvarná umění. Prostor galerie se v tomto období stal také soutěžním projektem jubilejního 20. výročí legendární studentské soutěže Ještěd f kleci, kterou poprvé vyhrála studentka Designu prostředí.

Obrázek 35-Skrýš

Obrázek 36-Voda

NALEZENÉ / PŘETVOŘENÉ / ZÁŘÍ 2018

Výstava byla pokračováním projektu, jehož první část byla realizována v galerii BWA v Jelení Hoře. Byla ukázkou mnoha let polsko-české spolupráce. Małgorzata Amarowicz svou instalací Naslouchám rybě vyjádřila svou osobu symbolickým způsobem, který se zakládá na druhu umělecké svobody. Obrazy Sandry Rzeszutek byly krajiny, které na okamžik rozkvetly v její představivosti. Instalace Rozrost byla složena z obrazů a velkého množství nití, které se rozrůstaly v prostoru galerie.

Obrázek 37-Nalezené/přetvořené

ING. ARCH. JAKUB DVOŘÁK / Z PODIVNÉ ZAHRADY / ŘÍJEN 2018

Student navazujícího studia architektury představil předměty, které ho inspirovaly tvarem či materiálem. Postupně je mezi sebou začal propojovat a skládat do kompozic. Vše bylo nedílnou součástí procesu navrhování. Přes 2 roky sbíral nejdivnější předměty a kombinoval je mezi sebou, objekty z lesa i věci všedního dne. Sochy nadále prochází neustálou obměnou. Vše, co dělá, je osobní experiment, ve kterém sleduje podstatu toho, co považuje za krásné. Ve všem se snaží zachytit něco, co by nazval vizuální poezií.

Obrázek 38-Z podivné zahrady

MAKSYM IZOTOV/ EXPOTECTURE / LISTOPAD 2018

Student Architektury a urbanismu, preferující analogový přístup k fotografování. Cítil silnou potřebu vyjádřit architekturu skrze objektiv, vystihnout její tvary a linie, získat inspiraci z prvků kompozic a barev. V různých městech pořídil přes 3 800 fotografií s různými architektonickými skvosty. Svými obrázky se snaží, aby se lidé více zamysleli, a chtěl by je inspirovat k podobnému prožitku, jaký měl on sám z fotografování Městské knihovny ve Stuttgartu.

Obrázek 39-Expotecture

STUDENTI FUA TUL / BERLAJN A KOKODÁŇ / PROSINEC 2018

Touto neobvykle odpočinkovou vernisáží se svařákem jsme oslavili první advent a zároveň jsme si připomněli uplynulý výlet do Berlína a Kodaně. Doplnili jsme Maksymovy fotografie o naše, pro nás nejlepší, fotografie, videa a zážitky z výletu, a vytvořili jsme z nich koláž. Všichni, co dorazili, se stali součástí happeningu.

JFK #21 / STRUKTURÁLNÍ VARIACE / LEDEN 2019

Soubor grafik, vycházejících ze semestrálního startovního workshopu „Tvar“, kde se studenti prvního ročníku ateliéru Jana Stolína zabývali propojením fyzického a virtuálního modelování. Při tvorbě objektů ve 3D softwarech objevili estetiko-výtvarné kvality ukryté v prostorových sítích, které definovali tvary těles.

Obrázek 40-Strukturální variace

MAX MOHL / PLNR / ÚNOR 2019

Student bakalářského programu na architektuře, jenž se dlouhodobě věnuje interpretaci a převádění dat do různých médií, vytváří digitální geometrické abstrakce s představou podoby jejich obrazového kódu ve zvukovém formátu. Z originálního RAW rozhraní ukládá obrazy v různých obrazových formátech a jejich odpovídajících zvukových interpretacích. Skrze vůči sobě nezávisle se posouvající audio smyčky vznikly až mimozemské symfonie audiovizuálních kompozic.

Obrázek 41-PLNR

BC. BARBORA TAUEROVÁ / SUCCESS DEPENDS ON SURVIVAL / BŘEZEN 2019

Studentka navazujícího studia architektury zkoumá možnosti vzájemného propojení digitálních a tradičních médií. Na jedné straně malba vytvořená barvami na plátně, na druhé digitální model z polygonů a textury. Z malby se stala předloha pro digitální model. Nachází nové formy interaktivity mezi uměleckým dílem a jeho konzumentem. Vychází z aktuálně populárních technologií, videoher nebo aplikací.

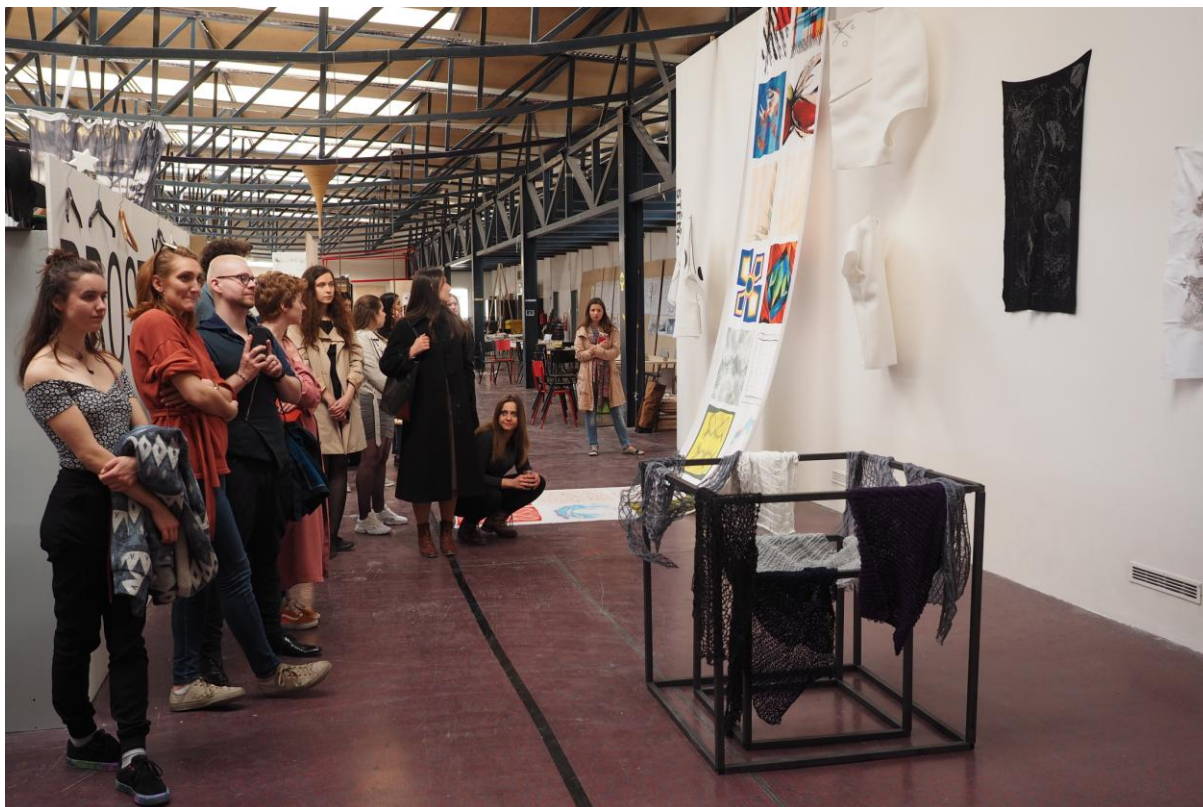
Obrázek 42-Success depend on survival

TEXTILNÍ FAKULTA / TEXPÉRIMENT / DUBEN 2019

Katedra designu Fakulty Textilní TUL představila výstavu zahrnující studentské práce části zimního semestrálního úkolu 3. ročníku, na téma „Tištěné šátky“, s následnou realizací sublimačním tiskem, a mnoho dalších textilních experimentů.

KLÁRA PEŠKOVÁ / BOŽSKÁ KOMEDIE / DUBEN 2019

Studentka oboru Design prostředí vystavila své fotografie v galerii G3P na FT TUL. Tímto projektem jsme se snažili o probourání hranic mezi jednotlivými fakultami, které vytváří umělecké artefakty.

Obrázek 43-*Texperiment*

BCA. PAVLA ZEMANOVÁ / RETROSPEKTIVA GALERIE STĚNA

ING. ARCH. IVO LOUDA / NEKONEČNOSTĚN / KVĚTEN 2019

Prostorová site-specific instalace Nekonečnostěn kontrastuje s architektonickou situací Univerzitního náměstí. Hmota se bude transformovat na linie. Před tím, než divák spatří na svém zařízení kombinaci reality s augmentovanou realitou, musí si do svého zařízení stáhnout autorskou aplikaci. Ing. arch. Ivo Louda pracuje s tématem objemu a jeho odhmotněním, propojuje digitální a materiální svět.

Současně v Galerii Stěna bude ke zhlédnutí retrospektiva za uplynulý rok její činnosti pod vedením BcA. Pavly Zemanové. Divák zde bude moci zhlédnout střípky z doposud realizovaných výstavních projektů studentů.

Tyto dvě současně běžící výstavy budou součástí týdenního festivalu současného umění Art Week Liberec 2019. Poprvé vystavujeme v exteriéru, mimo ateliér, jsou to první snahy o expandaci do města.

4.5 BUDOUCNOST A PERSPEKTIVA

Snažíme se expandovat do veřejného prostoru a zapojit se do sociálních projektů. Více propojovat oblasti umění. Spolupracovat s dalšími kurátory. Přizvat k výstavám již etablované umělce, aby studenti byli více motivováni. Dosáhnout na granty, dotace a sponzorské dary. Rozšiřovat merch galerie. Zapracovat na propagaci. Dbát více na recyklaci a vytvořit lepší ukazatele. Propojit nás více s ostatními alternativními a studentskými výstavními prostory a uměleckými školami.

4.6 MERCH, PROPAGACE, SNAHA O DOTACE A PRŮZKUM

Merch

Nechala jsem vypískovat zavařovací sklenice s dvěma velikostmi loga. V rámci šetření životního prostředí jsme při vernisážích přestali používat plastové kelímky. A proč zrovna zavařovačky? Inspirovala jsem se studenty, kteří na vernisáže chodí s nejrůznějšími hrnkami a kastrůlky, jen aby mohli plnými doušky nasávat víno. Navíc zavařovačky jsou flexibilní, můžete je využít nejen při vernisážích, ale i do nich udělat kávu nebo svačinu.

Obrázek 44-skleničky

Obrázek 45-plátěnky

Obrázek 46-trička

Dalšími produkty merche jsou ručně tištěná černá unisex trička velikosti M a L a plátěnky se sítotiskem.

Obrázek 47-sítotisk

Nechala jsem vytvořit razítko a samolepky s odkazy. K dispozici jsou i bločky velikosti A6 z recyklovaného papíru a brože tištěné na 3D tiskárně.

Obrázek 48-razítko

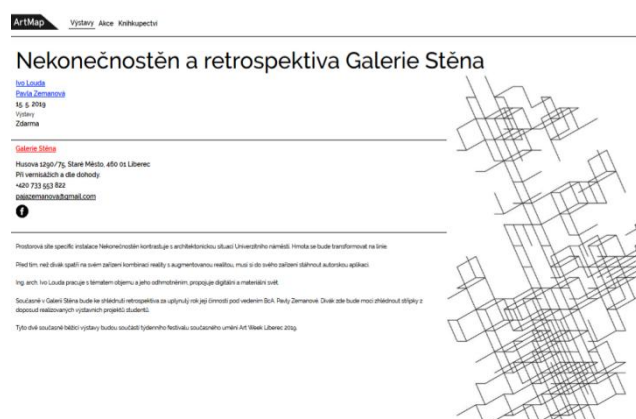
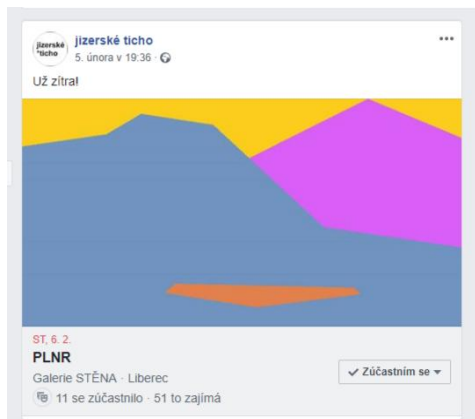
Obrázek 49-bločky s potiskem

Obrázek 50-brože z 3D tisku

Propagace

Propaguji nás na facebookových a instagramových stránkách a pracuji na webovkách. Vytvořili jsme katalog. Dalšími našimi propagátory jsou Jizerské ticho, které o nás napsalo i článek. Jsem z Liberce, Živá kultura-živý Liberec a ArtMap. Samozřejmě hodlám naši propagaci i nadále rozšiřovat.

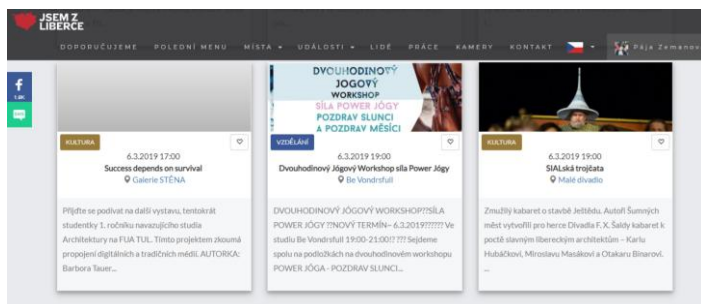
Obrázek 51-propagace od Jizerského ticha

Obrázek 52-propagace od ArtMapu

Obrázek 53-propagace od Živá kultura-živý Liberec

Obrázek 54-tištěná forma

Obrázek 55-propagace od Jsem z Liberce

Dotace

V dubnu tohoto roku jsem jela bojovat za naši galerii do Ústí nad Labem. V krajské soutěži pro začínající podnikatele, Rozjezdy od T-mobile, jsem ale bohužel s neziskovým projektem neuspěla. Další mé šance na získání dotací právě probíhají ve START-UPU TUL. A v neposlední řadě jsem byla navštívit pana PhDr. Mgr. Ivana Langra, náměstka primátora pro kulturu, školství, sociální věci a cestovní ruch. V červnu podám žádost o Fond kultury - Kulturní projekty na území města Liberec. Samozřejmě se budu nadále snažit oslovovat i jiné potencionální sponzory, kteří by nám mohli přispět.

Dotace, granty a sponzory hledám proto, abych mohla studenty a vystavující finančně ohodnotit. Také pro pokrytí nákladů rozšíření propagace a merche, občerstvení na vernisáži, tisk, fotografa, nákup materiálu na opravy a práce spojené s instalací a reinstalací.

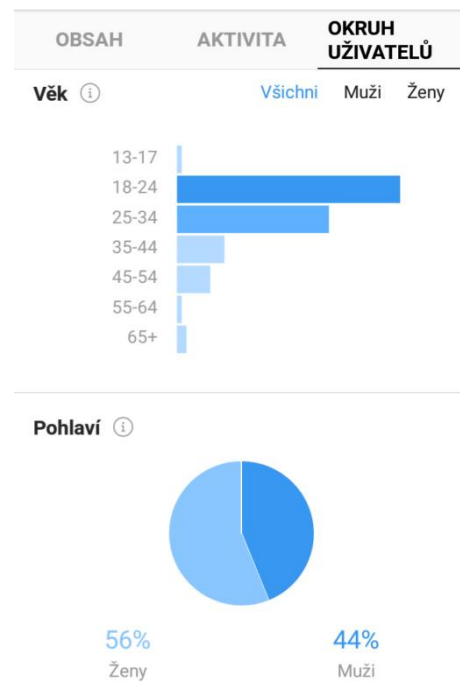

Obrázek 56-Rozjezdy od T-mobile

Dotazník a průzkum

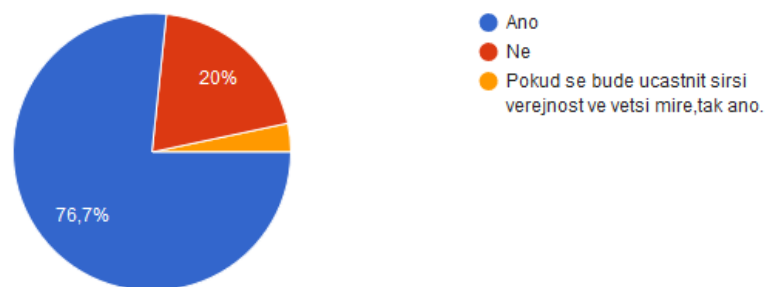
Obrázek 57-průzkum z instagramu

Obrázek 58-průzkum z instagramu

Myslíte si, že je studentská galerie přínosem pro naši školu a její studenty?

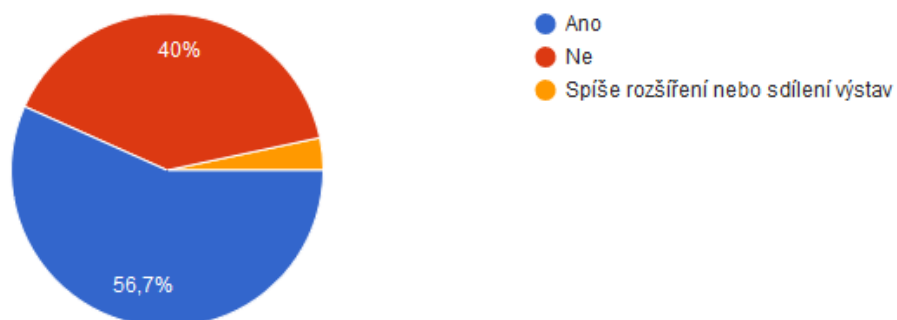
30 odpovědí

Obrázek 59-průzkum z dotazníku

Uvítali byste její přemístění do jiných prostor?

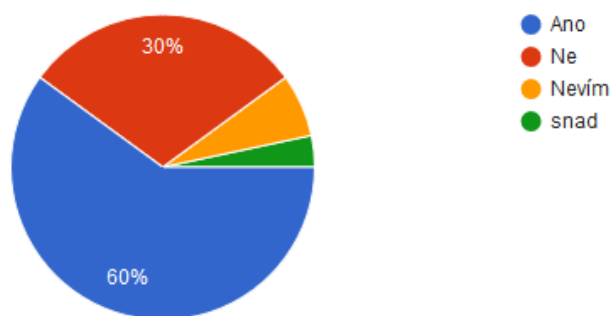
30 odpovědí

Obrázek 60-průzkum z dotazníku

Pochopili jste koncept galerie?

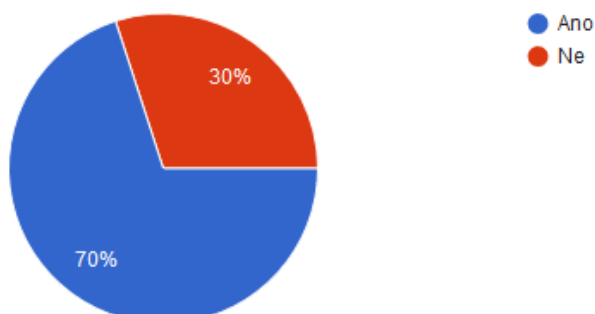
30 odpovědí

Obrázek 61-průzkum z dotazníku

Respektujete prostor galerie?

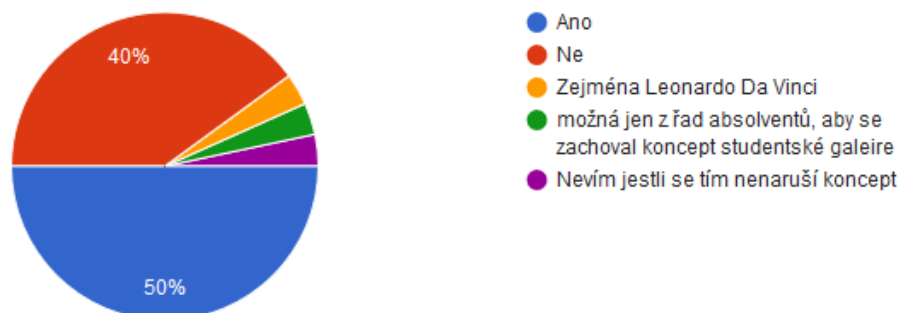
30 odpovědí

Obrázek 62-průzkum z dotazníku

Chtěli byste přizvat k výstavám, již etablované umělce?

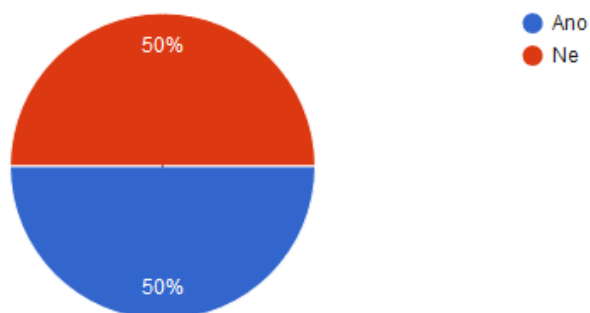
30 odpovědí

Obrázek 63-průzkum z dotazníku

Chcete galerii přesunout do města?

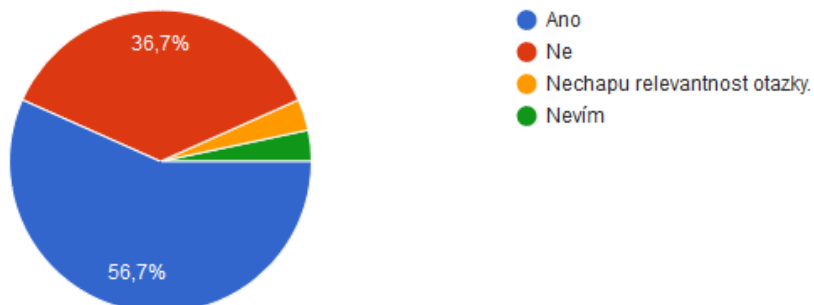
30 odpovědí

Obrázek 64-průzkum z dotazníku

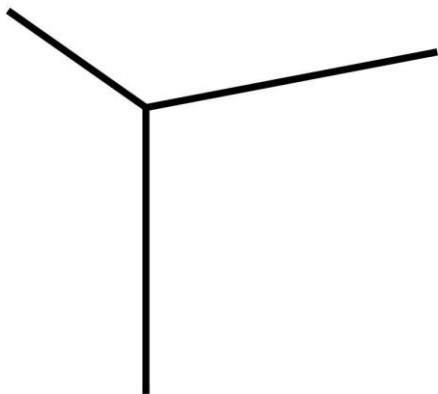
Chcete se spojit více s jinými fakultami a uměleckými školami?

30 odpovědí

Obrázek 65-průzkum z dotazníku

Z výše uvedených grafů si sami můžete odvodit názor na galerii a její fungování. Dotazník jsem vytvořila, kvůli zpětné vazbě. Na 14 otázek odpovědělo celkem 30 lidí. Z toho zde vystavovalo 10% lidí a 43,3% by chtělo. Na vernisáže chodí 50% lidí a stejné procento by ocenilo i komentované prohlídky k výstavám. Intenzita výstav vyhovuje 80% lidí. Převážně se o výstavách dozvídají z facebooku a ve škole. A někteří by uvítali prostor blíže do centra města.

5 ZÁVĚR

Studuji na této škole sedm let a jsem po dlouhé době jediný student, který se snaží udělat něco pro studenty, naši fakultu a zároveň i pro město Liberec. Neodevzdávám svůj produkt, umělecké dílo nebo vizualizaci nějaké stavby. Odevzdávám galerii, která vznikla na základě absence studentské galerie v našem městě. Odevzdávám budoucnost naší fakulty a víru v její studenty a kantory. Mé počiny jsou čistě nezištné a s velkou dávkou entuziasmu. Neočekávám slávu ani velký výdělek. Ale čeho bych chtěla docílit, je vděk, pochoopení mého konceptu, podpora nejen z řad studentů, ale i kantorů a města, ale především respekt k samotnému prostoru galerie. Velkým úspěchem pro mě je, že mě studenti sami oslovují, že chtějí vystavit svá díla. Musím si přiznat, že tohle bude ještě dlouhá cesta, které budu muset plně podlehnout. Ale věřím a doufám ve svůj sen. Protože když se nad tím zamyslím, bez umělců a kurátorů by svět nemohl kulturně žít.

Díky této práci jsem si mnohokrát vyzkoušela, jak spolupracovat s umělci, a také jsem si zkusila různé formy vystavování. Umožnila jsem divákovi nahlédnout do autentického pracovního prostoru našeho ateliéru a poslední výstavou jsem se snažila propojit univerzitu s městem. Vybudovala jsem galerijní značku společně s merchem, který chci nadále rozšiřovat. Rozvívám propagaci a snažím se o dotace. Neustále pracuji na webových stránkách. Do budoucna bych chtěla propojovat více oblastí umění a zapojit se do sociálních projektů, a v neposlední řadě obnovit galerii ve městě. Přizvat k výstavám již etablované umělce jako motivaci pro studenty. Umožnit studentům nejen vystavit, ale i prodávat svá díla, a vytvořit virtuální galerii.

6 ZDROJE**6.1 SEZNAM CITOVANÉ LITERATURY**

- SÝKOROVÁ, Lenka. *Konečně spolu: česká nezávislá galerijní scéna 1990-2011 = Together at last : Czech independent gallery scene 1990-2011*. Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, 2011. ISBN 978-80-7414-419-6.

6.2 BIBLIOGRAFIE

- SÝKOROVÁ, Lenka. *Konečně spolu: česká nezávislá galerijní scéna 1990-2011 = Together at last : Czech independent gallery scene 1990-2011*. Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, 2011. ISBN 978-80-7414-419-6.
- *Výtvarné umění*. Praha: Občanské sdružení pro podporu Výtvarného umění. ISSN 0862-9927.
- O'DOHERTY, Brian. *Uvnitř bílé krychle: ideologie galerijního prostoru*. Praha: tranzit.cz, 2014. Navigace. ISBN 978-80-87259-30-6.
- LIŠKA, Václav. *Výstava a vernisáž*. Zlín: ACE, 2016. ISBN 978-80-87492-47-5.
- REBMANN, Hellevi. *Neviditelná skulptura: (o Josephu Beuysovi)*. Přeložil Petr JOCHMANN. Praha: Votobia, 1998. Malá díla. ISBN 80-7198-328-4.
- OBRIST, Hans Ulrich. *Stručná historie kurátorství*. Kutná Hora: GASK - Galerie Středočeského kraje, 2012. Document (GASK). ISBN 978-80-7056-167-6.
- VESELÁ, Romana, ed. *Pozice kurátor: poznámky správců umění a designu*. V Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, 2016. ISBN 978-80-7561-035-5.
- HORÁČEK, Radek. *Umění bez revolucí?: proměny soudobého výtvarného umění*. Brno: Barrister & Principal, 2015. ISBN 978-80-7485-066-0.
- GABLIK, Suzi. *Selhala moderna?*. Olomouc: Votobia, 1995. Velká řada (Votobia). ISBN 80-85885-20-4.
- SÝKOROVÁ, Lenka. *Nezávislé kurátorství ve volném čase: nezávislý kurátor a umělec-kurátor na české vizuální scéně 2000-2016 = Independent curating as a leisure activity : an independent curator and artist-curator on the Czech visual art*

scene in 2000-2016. Přeložil Zuzana DUSSEL JURGENS. V Ústí nad Labem: Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, [2016]. ISBN 978-80-7561-028-7

6.3 SEZNAM ODKAZŮ

- <https://www.dantik.cz/>
- <http://www.gask.cz/cs/vystavy/stavy-mysliza-obrazem>
- <https://www.ogl.cz/>
- https://cs.wikipedia.org/wiki/Epos_257
- <http://www.jizersketicho.cz/galerie-stena/>
- <http://www.jizersketicho.cz>
- <https://www.facebook.com/galeriestena/>
- <https://www.jsemzliberce.cz/>
- <https://www.artmap.cz/>
- <https://zivyliberec.cz/>
- <https://www.rozjezdy.cz/>
- <http://sbc-tul.cz/soutez>
- <https://www.liberec.cz/cz/mesto-samosprava/granty-dotace/fondy-mesta/kulturni-fond-statutarniho-mesta-liberec.html>
- <http://www.jizersketicho.cz/cube-x-cube-gallery/>
- <http://www.jizersketicho.cz/ahoj-nazdar-cau/>
- <http://www.galerie-studna.cz/>
- <http://www.prostor228.cz/>
- <https://www.genusplus.cz/zblizka/styl/nova-mala-vystavni-sin-liberec-je-opravdu-mala-ale-na-dobre-adrese>
- <http://www.zauhlovacka.cz/>
- <https://artproprostor.webnode.cz/>
- <https://www.terasycfe.cz/>
- <http://www.sklipekliberec.cz/cz/>
- <https://www.facebook.com/vinotekadvoudecka/>
- <https://www.umprum.cz/web/cs/galerie-nika>
- <https://www.iumeni.cz/katalogy/galerie-a-muzea/dads-galerie-die-aktualitat-des-schonen-g00265/>

- <https://www.avu.cz/category/avu-menu/galerie/galerie-pavilon>
- <https://www.umprum.cz/web/cs/galerie-207>
- <https://artycok.tv/>
- <https://www.ceskatelevize.cz/porady/10123096165-artmix/>
- https://dspace.tul.cz/bitstream/handle/15240/32397/DP_jirutka.pdf
- https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/74253/BPTX_2014_1_11240_0_386617_0_161143.pdf?sequence=1&isAllowed=y

6.4 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1-bakalářská práce-vizualizace konceptu galerie	12
Obrázek 2- první výstava pro Sdružení TULIPAN	12
Obrázek 3-arterapie s klienty.....	13
Obrázek 4-lektorská činnost v OGL	13
Obrázek 5-první vernisáž v Argonautovi.....	14
Obrázek 6-venkovní prostory muzea	16
Obrázek 7-fotografie gumového člunu	17
Obrázek 8-fotografie z výstavy	18
Obrázek 9- We All Want to Be Cleaned.....	19
Obrázek 10-fotografie grafiky	20
Obrázek 11-3080 transakcí.....	21
Obrázek 12-původní sídlo galerie.....	22
Obrázek 13-nynější sídlo galerie	23
Obrázek 14-fotografie z vernisáže	24
Obrázek 15-fotografie vnitřních prostor galerie	26
Obrázek 16-fotografie vnitřních prostor galerie	28
Obrázek 17-fotografie vnitřních prostor galerie	29
Obrázek 18-Jitka Jakubičková v Zauhlovačce	30
Obrázek 19-prostor Jablečných lázní	31
Obrázek 20-šroubovací háček Obrázek 21-perlonové lano se smyčkou	34
Obrázek 22-závěsný systém z ocelových lan	34
Obrázek 23-vernisáž výstavy Lahváčové ženy	35
Obrázek 24-výstava obrazů od neznámé autorky	36
Obrázek 25-hlavní výstavní prostor na oknech	37
Obrázek 26-první výstavní prostor v chodbě	37

Obrázek 27-informační prostor nad barem	38
Obrázek 28-stahovací háček Obrázek 29-lištový závěsný systém Obrázek 30-závěsná tyčka	38
Obrázek 31-fotografie z druhé výstavy.....	39
Obrázek 32-zakladatelé	43
Obrázek 33-samolepka loga s odkazy.....	44
Obrázek 34-Send me your nudes	45
Obrázek 35-Skrýš	46
Obrázek 36-Voda.....	46
Obrázek 37-Nalezené/přetvořené	47
Obrázek 38-Z podivné zahrady	48
Obrázek 39-Expotecture.....	49
Obrázek 40-Strukturální variace.....	50
Obrázek 41-PLNR	51
Obrázek 42-Success depend on survival.....	52
Obrázek 43-Experiment.....	53
Obrázek 44-skleničky Obrázek 45-plátěnky Obrázek 46-trička.....	54
Obrázek 47-sítotisk	55
Obrázek 48-razítko Obrázek 49-bločky s potiskem Obrázek 50-brože z 3D tisku...	55
Obrázek 51-propagace od Jizerského ticha Obrázek 52-propagace od AtrMapu.....	56
Obrázek 53-propagace od Živá kultura-živý Liberec Obrázek 54-tištěná forma.....	56
Obrázek 55-propagace od Jsem z Liberce.....	56
Obrázek 56-Rozjezdy od T-mobile.....	57
Obrázek 57-průzkum z instagramu Obrázek 58-průzkum z instagramu	58
Obrázek 59-průzkum z dotazníku.....	58
Obrázek 60-průzkum z dotazníku.....	59
Obrázek 61-průzkum z dotazníku.....	59
Obrázek 62-průzkum z dotazníku.....	59
Obrázek 63-průzkum z dotazníku.....	60
Obrázek 64-průzkum z dotazníku.....	60
Obrázek 65-průzkum z dotazníku.....	60

6.5 ODKAZY POUŽITÝCH FOTOGRAFIÍ

- Obrázek 8-fotografie z výstavy
http://www.gask.cz/sites/default/files/styles/big_alone/public/field/image/gask-9012.jpg?itok=TeeZlg-Q
- Obrázek 11-3080 transakcí
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/4/4c/Epos_257_-_3080_transak%C3%AD.jpg/800px-Epos_257_-_3080_transak%C3%AD.jpg
- Obrázek 12-původní sídlo galerie
https://www.ogl.cz/media/cache/scheme_crop/rc/OfyjPazh/attachments/images/PageImageScheme/1_1_Galerie3u.jpg
- 13-nynější sídlo galerie
https://www.liberec.cz/images/gallery/aktuality/2014/lazne-otevreni/dsc_6854.jpg
- Obrázek 14-fotografie z vernisáže
http://artalk.cz/wp-content/uploads/2018/04/pavel_matousek-nebeske_pastviny_01.jpg
- Obrázek 15-fotografie vnitřních prostor galerie
<http://www.severnicechy.info/galerie/obrazky/imager.php?img=662709&x=599&y=441&hash=eeb0155ef1cf43b4ed9de157d6b63c88>
- Obrázek 16-fotografie vnitřních prostor galerie
<http://www.jirikubovy.cz/wp-content/uploads/2018/10/31.-Kry%C5%A1tofovo-%C3%9Adol%C3%AD-1030x686.jpg>
- Obrázek 17-fotografie vnitřních prostor galerie
https://www.liberec.cz/images/aktuality/2018/perex/vernisaz_pjena_perex-1-1.jpg
- Obrázek 18-Jitka Jakubičková v Zauhlovačce
https://scontentprg11.xx.fbcdn.net/v/t1.00/p235x350/22549740_712747535585809_6710206937727692040_n.jpg?nc_cat=108&nc_ht=scontentprg11.xx&oh=755a25c84ca8601de6e652ca6929f6fe&oe=5D5CD9BD
- Obrázek 19-prostor Jablečných lázní
https://artproprostor.webnode.cz/files/200000112-6291c638b6/pohlednice_lic2%20dobr%C3%A1%20kvalita.jpg
- Obrázek 20-šroubovací háček <https://www.dantik.cz/NH10>
- Obrázek 21-perlonové lano se smyčkou <https://www.dantik.cz/PS200>
- Obrázek 28-stahovací háček <https://www.dantik.cz/RH>

- Obrázek 29-lištový závěsný systém <https://www.dantik.cz/TopRail-bily-3m>
- Obrázek 30-závěsná tyčka <https://www.dantik.cz/TOR200>